

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἑγκαίρως τὰς συνδρομὰς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύναται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

ΜΙΑ λέξις ἐκ τοῦ στόματος τῆς ἀγαθότητος ἐνέπνευσε τῇ κόνει τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ζῶσαν ψυχὴν· ἀλλὰ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ του πρέπει νὰ χυθῇ ὅπως δέσῃ τὸ θεμέλιον τῆς ἀνανεωθείσης ἡμῶν εὐδαιμονίας. Ἐν τῷ πρώτῳ ὁ Θεὸς ἐλάλησε καὶ ἡ γῆ ἐσχηματίσθη. Ἐν τῷ δευτέρῳ, ὁ Θεὸς αὐτὸς πρέπει νὰ κατέλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ περιβληθῇ διὰ κόνης γῆς ὅπως φέρῃ τοῦ ἀνθρώπου τὴν κόνιν εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς κατὰστασιν. Αὕτη ἦτο μείζων ἀγαθότης ἐκείνης ἣν ἔδειξεν ἐν τῇ δημιουργίᾳ· διὰ τὴν πραγματοποιήσιν ταύτης, ὁ Θεὸς χωρίζεται τοῦ προσφιλεστέρου αὐτοῦ θησαυροῦ, τῆς ἐκλεκτοτέρας του δόξης. Διὰ ταύτην ὁ Θεὸς πρέπει νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, ἡ αἰωνιότης πρέπει νὰ ὑποστῇ τὸν θάνατον, ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων πρέπει νὰ κλαύσῃ ἐν λίκνῳ, καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου πρέπει νὰ κρεμασθῇ ὡς δοῦλος. Πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἐν φάτνῃ ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἄσπιλος δικαιοσύνη πρέπει νὰ καταστῇ ἁμαρτία, καὶ ἄψυχος μακαριότης νὰ γίνῃ ἄρά. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀνθρώπου μόνον φύσημα κατηνάλωσε, ἀλλ' ἡ θραυσθεῖσα αὐτοῦ φύσις δὲν δύναται νὰ θεραπευθῇ ἄνευ τοῦ πολυτίμου φαρμάκου τοῦ αἵματος τοῦ Θεοῦ. Ἰδέτε τὸν Χριστὸν ἐν τῇ μήτρᾳ καὶ ἐν τῇ φάτνῃ, κεκμηκότα καὶ πεινῶντα, προσευχόμενον ἐν τῷ κήπῳ, καὶ θρόμβους αἵματος χύγοντα. Ἰδέτε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διατετρημένην ὑπὸ ἀκανθίνου στεφάνου· ἰδέτε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν Γολγοθᾶ, καὶ ἀνα-

βαίνοντα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, μὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκλιμένην καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ῥέουσαν ἐξ αἵματος· ἰδέτε αὐτὸν ἐμπαιζόμενον ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν, ὑβριζόμενον ὑπὸ τοῦ ὄχλου, καὶ ἰδέτε ἐν πᾶσι τούτοις πόσον ἐδοκιμάσθη ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῇ δημιουργίᾳ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὸν ἥλιον νὰ λάμπῃ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀπολύτρωσιν ἡ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ ἔστειλε τὸν Υἱόν του ἵνα ἀποθάνῃ δι' ἡμᾶς.

Ἐν τινὶ τῶν ἀγορῶν δούλων ἐν Ἀμερικῇ, χριστιανὸς κύριος ἐπορεύθη ἡμέραν τινα σκεπτόμενος νὰ ἴδῃ ἐὰν ἡδύνατο νὰ πράξῃ τι καλόν. Ἐξεπλάγη ἐκ τῆς εὐθυμίας τῶν πλείστων ἀνδραπόδων· ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν εἶδε νεαρὰν γυναῖκα καταδακρύουσαν. Τοσαύτη ἦν ἡ θλίψις αὐτῆς, ὥστε μόλις ἡδύνατο νὰ ἀνεγερθῇ, ἀλλ' ἐκρυπτε τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν ἐν θλίψει βαθυτάτῃ. Ἐπέτυχε τὴν ἐλευθερίαν της καὶ τὴν ἐνεχάρισεν εἰς αὐτήν· ἡ δυστυχὴς κόρη ἔμεινεν ἔκθαμβος καὶ βωβὴ ἐκ τῆς ἀπορίας· μόλις ἡδύνατο νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἦτον ἐλευθερά, ἀλλ' εἶπεν: Ἰδοὺ ὁ νέος μου κύριος. Ὁ εὐγενὴς ἄνθρωπος ἀπῆλθεν ἐκείθεν, καὶ εἶπεν αὐτῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν της ἐν εἰρήνῃ. Ἀλλ' αὕτη κατέπληξεν αὐτὸν κρᾶζουσα ὀπισθεν αὐτοῦ—μ' ἐλύτρωσας, μ' ἐλύτρωσας, θέλεις νὰ με παραλάβῃς ὡς ὑπηρετρίαν σου;—Πόσον ὠραῖον παράδειγμα εἶναι τοῦτο τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ὁποίαν δέον νὰ αἰσθάνωνται οἱ λυτρωθέντες ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν Αὐτρωτὴν αὐτῶν.

Η ΕΝ Τῷ Ἀδῇ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΠΑΡ' ΑἰΓΥΠΤΙΟΙΣ

Ἡ παρούσα εἰκονογραφία ἐκ τῶν περιεργωτάτων τῆς Αἰγυπτιακῆς λατρείας παρίστησι τὴν δίκην τῶν νεκρῶν ἐν τῷ Ἀδῇ ἐνώπιον τοῦ Ὁσίριδος, ὅστις μετὰ τῆς γυναίκας του Ἰσιδος βασιλεύει τοῦ ὑπογείου κόσμου. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Αἰγυπτίων ὁ θάνατος δὲν εἶναι καταστροφή, ἀλλ' ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν

δεσμῶν τοῦ σώματος καὶ τῆς ὕλης καὶ μετάβασις εἰς ἄλλον κόσμον. Καθὼς διὰ τοῦ θανάτου ὁ Ὅσιρις ἐκτῆσατο τὴν ἀληθῆ ὑπαρξιν, οὕτω καὶ ὁ Αἰγύπτιος ἐν αὐτῷ εὗρισκε τὴν σωτηρίαν του. Ὁ θάνατος δὲν ἦτο φοβερός· εἰς τὸν Αἰγύπτιον φοβερός ἦτο εἰς τὸν πονηρὸν, ὅστις μετὰ θάνατον ἔπρεπε νὰ μεταβῇ ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα, ἔως οὗ ἀποπλύνει τὰς ἀμαρτίας του. Καθὼς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ σῶμα δὲν ἐθάπτετο, ἐὰν μὴ ἐκρίνετο ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὅτι ἔζησεν ὁσίως, οὕτω καὶ ἐν τῷ κάτω κόσμῳ ἡ ψυχὴ δὲν ἐγένετο δεκτὴ εἰς τὸ βασίλειον τοῦ φωτός, ἀν μὴ πρότερον ἐζυγίζετο.

Ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκονογραφίᾳ κατὰ τὸν Σαμπολλιῶνα, ἀριστερόθεν κἀθιται ἐπὶ θρόνου ὁ βασιλεὺς Ὅσιρις φέρων σκῆπτρον, μαστίγα καὶ στέμμα· ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ κεῖται βωμός, ἔχων διάφορα δῶρα, καρπούς ροιᾶς καὶ ἄνθη λωτοῦ.

Παρὰ τὸν βωμὸν εἶναι ὁ Αἰγύπτιος Κέρβερος Οὐμς, ἔχον μορφὴν σύνθετον ἐκ κροκοδείλου καὶ ἵπποποτάμου. Ἀπέναντι τοῦ Ὅσιριδος φαίνονται τρεῖς γυναικεῖαι μορφαί, ὧν ἡ πρώτη εἶνε ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, φέ-

κονογραφία κατὰ τὸν πολὺν Σαμπολλιῶνα· ἡ δὲ δίκη τῶν νεκρῶν ἐγένετο ἐν τοῖς προθύροις τοῦ κάτω κόσμου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς διπλῆς δικαιοσύνης πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Ὅσιριδος. Καὶ αἱ μὲν ψυχαὶ τῶν δικαίων κεκαρμημέναι τοῖς πτεροῖς στρουθοκαμήλου εἰσῆρχοντο εἰς τὰ δώματα τοῦ θεοῦ τοῦ ἡλίου, αἱ δὲ τῶν πονηρῶν εἰς τὸ βασίλειον τοῦ σκότους.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· τίς δὲ ἦτο ὁ Ὅσιρις καὶ ἡ Ἴσις; καὶ τί περὶ αὐτῶν λέγει τὸ συναξάριον τῶν Αἰγυπτίων, θὰ γράψωμεν ἀκολουθῶς.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ.

ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΜΟΛΙΣ τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίνου ἔκλεισε τὴν εἰρηνοποιητικὴν ἀποστολὴν του, καὶ ἄλλοθεν ἀνησυχαστικαὶ φῆμαι ἐφθασαν ἐνδεικνύουσαι διακινδύνευσιν τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ κράτους τῆς Ἀγγλίας. Τὸ Ἀφγανιστάν εἶναι τὸ θέατρον πρὸς τὸ ὁποῖον τὰ ὅμματα τοῦ κόσμου στρέφονται. Περὶ τῆς χώρας ταύτης ἀναγράφομεν σήμερον ὀλίγας πληροφορίες, παρέχοντες τὴν

ρουσα ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς πτερὰ στρουθοκαμήλου, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ κρατοῦσα σταυρόν· ὀπισθεν αὐτῆς εἶνε αἱ θεαὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν τῷ μέσῳ ὅμως, πρὸ τῆς δικαστικῆς ἑδρας, ὑπάρχει ἡ στάθμη, ἐφ' ἧς ζυγίζεται τοῦ νεκροῦ ἡ καρδιά. Πλησίον τῆς ψυχῆς ἵσταται προσεκτικῶς θεωρῶν τὴν πλάστιγγα ὁ υἱὸς τοῦ Ὅσιριδος Ἀρ, κεφαλὴν ἔχων ἰέρακος. Ἀνωθεν τῆς στήλης τῆς πλάστιγγος κἀθιται πύθηνος κυνοκέφαλος. Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλάστιγγος ζυγίζονται αἱ πονηραὶ πράξεις διὰ μικροῦ ἀγγείου εἰκονιζόμεναι, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης αἱ ἀγαθαὶ γνωρίζονται ἐκ τῶν πτερῶν στρουθοκαμήλου.

Ἐντὸς τῆς στάθμης ὑπάρχει προσέτι καὶ ὁ θεὸς κεφαλὴν ἔχων ἀδελφός τοῦ Ἀρ Ἀνουβις, ὁ φύλαξ τῶν νεκρῶν. Πλησίον τοῦ Ὅσιριδος ἵσταται ὁ κεφαλὴν ἰβίδος ἔχων θεὸς Ταατῆς, κομίζων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς στάθμης ἐπὶ πινακίου. Τέλος ἀνωθεν τῆς στάθμης ἐπὶ σκάφῃς ὑπάρχει πύθηνος κυνοκέφαλος, ὅστις ἐκδιώκει πρὸς τὸν ἄνω κόσμον τὴν ψυχὴν τοῦ πονηροῦ εἰς χοῖρον μεταβληθεῖσαν.

Καὶ τοιαύτην μὲν ἐξήγησιν ἔχει ἡ προκειμένη εἰ-

εἰκόνα τοῦ ἡγεμονος αὐτῆς ἡ Ἐμίρου καὶ τοπογραφίαν τῆς πρωτεύουσας αὐτοῦ.

Αἱ διαστάσεις τῆς χώρας ταύτης ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: 600 μίλια ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δύσιν καὶ 450 ἀπὸ βορρᾶν εἰς μεσημβρίαν. Ἡ χώρα ἡ περιλαμβανομένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων, εἶναι μέγα τετράπλευρον οὐ τὸ κατώτερον ὕψος εἶναι 1280 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· ἐνῶ τὸ ὑψηλότερον, τὸ βορει-ανατολικὸν περιστοιχίζεται ὑπὸ ὑψηλῶν ὀρέων, αἱ ἀκρόταται κορυφαὶ τῶν ὁποίων ἐξικινούνται εἰς ὕψος 20,000 μέχρι 21,000 ποδῶν.

Τὸ μεγαλεῖον τῆς σκηνῆς μεταξὺ τῶν ὀρέων τούτων διαφεύγει πάσαν περιγραφὴν. Ὁ σὺρ Mounistuart Elphinstone, ὁ βρεττανὸς πρεσβευτὴς εἰς Καβουλῖαν, ὅστις εἶδεν αὐτὴν ἐν ἔτει 1809 ἀναφέρει: «Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ποικιλία τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν κορυφῶν, καὶ ἡ φοβερὰ καὶ ἀδιατάρακτος μόνωσις ἡ ἐπικρατοῦσα μεταξὺ τῶν αἰωνίων αὐτῶν χιόνων πληροῦσι τὸν νοῦν διὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως τὰς ὁποίας ἡ γλῶσσα ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφράσῃ». Τὰ ὄρη τῆς χώρας διασχίζονται ὑπὸ πολυαριθμῶν στενωπῶν, ἡ ὑψίστη τῶν